

Brussel, 13 april 2025

Persbericht ACV

Paasakkoord met windeieren

Het ACV is ontstemd over het zogenaamde paasakkoord dat de regering bereikte. De beperking van de werkloosheid in de duur is ronduit een dwaze beslissing. 120.000 werkzoekenden zullen hun werkloosheidsuitkering verliezen. Maar niemand kan hardmaken dat deze mensen werk gaan vinden of dat de arbeidsmarkt beter wordt van een beperking van de werkloosheid in de tijd. Werkloosheidsuitkeringen beperken in de tijd is een echt windei en mist compleet de essentie van het debat: wat met het gebrek aan arbeidskansen? Tegelijk stelt het ACV vast dat bedrijven wel een lastenverlaging krijgen zonder enige voorwaarden voor de creatie van tewerkstelling, en dat in budgettair moeilijke tijden.

Volgens het Planbureau zou een inperking vanaf één jaar zo'n 2,5 miljard euro besparen, en vanaf twee jaar zo'n 1,5 miljard. Alleen is dat geen besparing, maar een 'budgettaire impuls'. De kosten van de werkloosheidsuitkeringen dalen dan wel, maar de kosten voor de samenleving niet. Want het valt te verwachten dat de groep uitgesloten werkzoekenden terugkeert in de sociale bijstand en de ziekte-uitkeringen, op kosten van de lokale besturen en andere sociale zekerheidstelsels.

De overtuiging dat de werkloosheid inperken de ultieme financiële prikkel is om mensen sneller aan het werk te doen gaan druist bovendien in tegen al het onderzoek dat aangeeft dat uitkerings sancties hun doel volledig voorbijschieten. De financiële prikkel is niet het probleem. Analyses tonen dat een grote meerderheid van de uitgesloten werkzoekenden niet op korte termijn aan het werk kan. Als er voor hen een passend arbeidsmarktaanbod was, waren ze al aan het werk. Hun nood aan omkadering en begeleiding naar werk valt niet weg. Maar de opvolging wordt wel complexer, en dat komt opnieuw met verhoogde kosten. Meer zelfs, met een uitsluiting of beperking raken we ook nog een deel mensen letterlijk kwijt, terwijl de uitdaging net is meer mensen te bereiken en te overtuigen aan het werk te gaan.

De werkloosheidsuitkeringen beperken in de tijd negeert ook de verantwoordelijkheid van werkgevers. Het zal geen passende jobs tevoorschijn toveren of discriminatie doen verdwijnen. Daar is beleid voor nodig. Dat moet de uitdaging zijn die onze regeringen, regionaal en federaal, moeten opnemen. We moeten een systeem opbouwen waarin iedereen als volwaardige werknemer kan deelnemen aan de arbeidsmarkt. Of dat nu in een basisbaan is, een aanbod in de sociale economie, of in een zone zonder langdurige werkloosheid. Er is genoeg onderzoekswerk dat aangeeft dat een actief tewerkstellingsbeleid niet alleen goedkoper is, maar ook het inkomen van mensen beter ondersteunt en, vooral, mensen hun waardigheid teruggeeft.

David Vanbellinghen, ACV Pers- en informatiedienst
0477 37 88 17

David.Vanbellinghen@acv-csc.be

www.hetacv.be